

Politisk HORIZONT

25. årgang | nr. 4 | 2020

FRA MINKFARM TIL MASSEGRAV

HISTORIEN OM, DA ET HELT ERHVERV BLEV UDSLETTET

SIDE 6

ROYA SKAL UNDERSKRIVE EN SHARIAKONTRAKT FOR AT BLIVE SKILT SIDE 10
DEN 100-ÅRIGE SOLDAT FRA VIBORG FORLADER ALDRIG SIT PARTI SIDE 16
HUN HOLDER IKKE FERIE, MENS LANDET STÅR I CORONAFLAMMER SIDE 20
DEBAT: HVOR MANGE SKAL EGENTLIG ARBEJDE I DANMARK? SIDE 22

Politisk HORISONT

Ansvarshavende redaktør: Søren Vandsø

Redaktør: Anders Egedal

I redaktionen: Filip Lauritzen, Jens Holmberg,
Mads Piil Clausen, Liv Magarita Klingert,
Jesper Steenstrup Vogelius, Christian Pille Mogensen
og Frederik Holmberg

Fotograf: Benjamin Rugholm, Jakob M. Knudsen
og Søren Homann

Layout: Degn Grafisk

Tryk: Degn Grafisk

ISSN
1395-9778

EUROPA
hævn

Politisk Horisont
Det Konservative Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K
ph@konservative.dk

Det Konservative
Folkeparti

For dig og for Danmark

INDHOLD

03 Siden sidst

04 En borgerlig vej med flere job og lavere skat

06 Når en nordjyde græder indvendigt, er den virkelig gal

10 Roya skal underskrive en shariakontrakt for at blive skilt

12 Nyt finanslovsudspil giver et rigere og tryggere Danmark

16 Den 100-årige soldat fra Viborg forlader aldrig sit parti

20 Hun holder ikke ferie, mens landet står i coronaflammer

22 Debat: Hvor mange skal egentlig arbejde i Danmark?

24 Nordjyden med nødhjælpen har vundet Nobelprisen

27 Krydsord

Siden sidst

Ikke flere ture til de tre uger lange løb - **nu skal familien prioriteres**. Sådan har det lydt fra **Brian Holm**, konservativt medlem af kommunalbestyrelsen på Frederiksberg. Men grundet corona er cykelsæsonen blevet presset sammen, og derfor måtte sportsdirektør Holm atter i arbejdstøjet for Deceuninck-Quick Step, da årets Vuelta a España blev kørt.

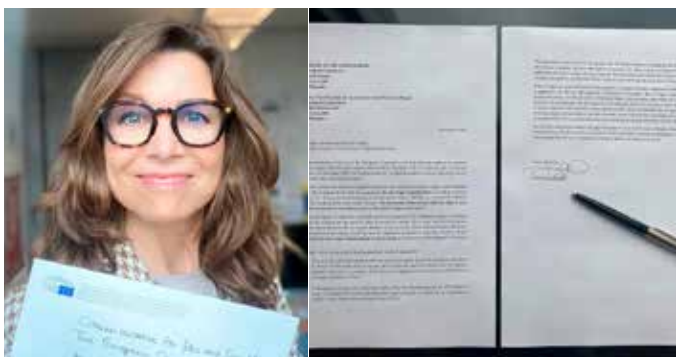
Mette Abildgaard er blevet udnævnt som **ny statsrevisor**. Posten som statsrevisor er historisk og en prestigefyldt bibeskæftigelse i Folketinget. Statsrevisorerne holder øje med, om staten bruger skatteborgernes penge ordentligt og er en del af Folketingets kontrol med regeringen. Indtil Abildgaard er tilbage fra barsel, varetager Mai Mercado jobbet.

I oktober blev **to konservative byrådsmedlemmer** i Kerteminde tildelt ridderkorset for lang og tro tjeneste. Begge var glade og rørte over udnævnelsen til **Riddere af Danneborgsordenen**. 79-årige Else Lawaetz Møller, der er tidligere borgmester, har siddet i Kerteminde byråd i 35 år, og 67-årige Lars Ole Valsøe har været byrådsmedlem siden 1998.

Folketingspolitikere finder det altid værdifuldt at tale med folk fra det **danske erhvervsliv**. Denne gang var investor og iværksætter Jesper Buch, der er kendt fra DR-programmet **Løvens Hule**, en tur forbi Christiansborg. Her fik han en snak med Mai Mercado om corona, iværksætteri og skattetryk. Men der var også lige tid til at hilse på formanden.

Den danske model skal forsvares, da den gør økonomien stærk. Derfor startede den konservative politiker **Pernille Weiss** en under-skriftsindsamling i Europa-Parlamentet, fordi EU-kommisionens forslag om en europæisk mindsteløn er traktatstridig. Brevet fra Pernille Weiss endte med **38 underskrifter fra 12 lande** og seks forskellige partigrupper.

Når der udbryder **corona på Christiansborg**, skal der tages vigtige forholdsregler. Desværre gik smitten ikke uden om konservative politikere, og derfor måtte kontorer afspærres og desinficeres. Gruppemøder blev efterfølgende **afholdt digitalt**, og ansatte har i størst muligt omfang arbejdet hjemmefra. Alle konservative, der blev smittet, har det nu godt.

EN BORGERLIG VEJ MED FLERE JOB OG LAVERE SKAT

Foto: Jakob M. Knudsen

"Hver dag fra 16 til 8, jeg tænker kun på det. Og miste snart jeg vil mit job." Sådan lyder en linje af sangen 'I Østen Stiger Olsen op' fra det folkekære band Shu-bi-dua, hvis forsanger, Michael Bundesen, vi desværre mistede for nylig.

Selvom sangen ikke ligefrem handler om jobskabelse eller arbejdsløshed, rammer linjen alligevel ned i noget, som mange danskere kan sætte sig ind i lige nu. For rigtig mange frygter i øjeblikket for deres job. Jeg ville ønske, at frygten var irrationel og ubegrundet, men med regeringens nuværende økonomiske politik forstår jeg den desværre godt.

Tusindvis af danskere har allerede mistet deres job siden marts, da statsministeren lukkede Danmark ned. Alligevel fører regeringen en økonomisk politik, der koster arbejdspladser i tusindvis. Som om det ikke var slemt nok, har regeringen også introduceret 25 skatte-

stigninger for borgere og virksomheder, siden den kom til.

Heldigvis er der en anden vej, og den er borgerlig. Vi har i Det Konservative Folkeparti fremlagt vores eget bud på et finanslovsudspil, som du kan læse mere om i denne udgave af Politisk Horisont. Vores finanslov vil skabe ca. 34.000 varige arbejdspladser, gøre Danmark ca. 36 milliarder kroner rigere og lette skatten med godt 6 milliarder kroner.

Det er altså noget, der kan mærkes. Hos den enkelte familie, hvor mor eller far kan komme hjem og fortælle, at de igen har fået job. Og hos den hårdtarbejdende dansker, der nu får lov at beholde nogle flere af sine egne penge selv.

Med vores finanslov er der både råd til at lette skatten og styrke kernevelfærden. Vi vil bl.a. tilbagerulle regeringens stigning i arveafgiften og på sigt udfase den helt, sænke selskabsskatten fra 22 til 19 procent, trække 100.000 danskere ud af topskatten

og fjerne modregningen i folkepensionen for ældre, der gerne vil arbejde ved siden af.

Samtidig investerer vi i et bedre sundhedsvæsen, flere betjente, mere frit valg til ældre og grønnere biler. Det har vi nemlig råd til i vores finanslov. Men vi har ikke råd til at sende raske danskere tidligere på pension og hæve ydelserne til arbejdsløse udlændinge, som regeringen har gjort. Det siger vi meget klart og tydeligt.

Vi har gennem borgerlige reformer tidligere styrket dansk økonomi. Faktisk har reformer gjort os 176 milliarder kroner rigere om året, end vi ellers havde været. Vores bud på en finanslov forstærker ned ad det spor. Det er vi nødt til, hvis Danmark fortsat skal være et dejligt land - for at låne en sætning mere af Bundesen og Shu-bi-dua.

Alle taler om klimaet. Unibio gør noget ved det.

Virksomheden Unibio har udviklet en metode til at omdanne drivhusgas til protein. Det giver en dobbelt klimagevinst, da gassen ikke slippes ud i atmosfæren, og da proteinerne kan erstatte importeret proteinfoder, fx soja og fiskemel. Og Unibio er ikke alene. Landbruget og fødevarevirksomhederne er en vigtig del af den grønne omstilling, og vi investerer massivt i forskning og udvikling af klimaløsninger. For løsningen er ikke at stoppe med at producere nogle af verdens bedste fødevarer. Løsningen er at gøre det klimaneutralt.

lf.dk/handling

NÅR EN NORDJYDE GRÆDER INDVENDIGT *er den virkelig gal*

På Gjol i Nordjylland er minkstaldene nu helt tomme. Jørgen Ravn Christensen og hans bror har som mange andre minkavlere måttet lægge familiens livsværk i graven. Politisk Horisont dykker ned i det kaotiske forløb, der er blevet døbt 'minkgate' i pressen, og som endte med et grundlovsbrud, en ministerafgang og lukningen af et helt erhverv.

Jørgen Ravn Christensen og hans bror har mistet familiens livsværk, nemlig minkfarmen, som deres far skabte i Nordjylland for 63 år siden. Den 1. oktober kom en pressemeddelelse om, at op mod 100 minkbesætninger skulle slås ned. Jørgen og hans bror, som drev farmen sammen på Gjør ved Limfjorden, sad begge forstenede tilbage.

”Da fik vi dødsdommen på vores farm. Vi skulle slå alle vores mink ihjel. Det frygtelige ved det var, at vi måtte gøre noget, som vi ikke havde lyst til. Da vi gik ud på farmen, føltes det egentlig lidt som en almindelig sæson, men bagefter kom så den trælse del af det og uretfærdigheden,” siger Jørgen, der er medlem af Det Konservative Folkeparti.

Brødreparret var blandt de første, som fik, hvad der er blevet døbt ’minkgate’ i pressen, at føle. Et kaotisk forløb, hvor regeringen ifølge Jørgen svigtede pelsdyravlerne. Familien på Gjør har – ligesom mange andre minkfarmere – følt sig efterladt i usikkerhed, og det har sat dybe aftryk, forklarer han.

”For mig var det sværeste at se en storebror, der ikke kunne være i det, og en far, der ikke kunne være i det. Det er mest af alt de to, som har den faglige stolthed. Det gør ondt at skulle lukke ned, når man har gjort tingene godt, været pligtopfyldende, betalt skat til fællesskassen og altid overholdt loven,” siger han.

En strategi med huller

Rulles historikken ud, fandt myndighederne første gang smitte blandt mink i den nordjyske by Sindal i juni. En minkavler og hans familie blev konstateret smittet, og det samme gjorde adskillige af farmens 10.000 mink. Dengang blev alle mink på den ramte farm og yderligere to nordjyske besætninger aflivet ud fra et forsigtighedsprincip.

I juli lavede regeringen med daværende fødevareminister Mogens Jensen i spidsen så en ny strategi, der betød, at syge minkbesætninger ikke længere skulle aflives. Nu skulle overvågningen af smitten i stedet øges, og et påbud om at bruge handsker, mundbind, håndsprit og skifte tøj på farmene blev indført.

Men den strategi var hullet, mener Per Larsen, der er nordjysk folketingsmedlem og sundheds- og landbrugsordfører for Det Konservative Folkeparti. Mens den nye strategi stod på, kunne folk, der arbejdede på farmene, stadig bevæge sig ind og ud. Larsen mener, at farmene skulle

have været isoleret totalt, så snart der blev konstateret smitte.

”Det er forfærdeligt, at regeringen og myndighederne ikke gjorde det. Ansatte på farmene skulle bære mundbind og spritte af, men hustruer til minkavlere kunne jo stadig tage på arbejde i ældreplejen. Man skulle have slået en ring om farmene og sendt dagligvarer ind til folk, indtil smittefaren var ovre,” siger Per Larsen.

Uretfærdig behandling

Regeringen måtte også senere erkende, at værnemidler og afspritning ikke var nok til at slå smitten ned. Endnu en gang blev strategien ændret, og den 1. oktober udsendte regeringen så en pressemeddelelse om, at der nu var fundet smitte i

Lige så uforstående var Larsen over for den kompensation, som regeringen besluttede at give minkavlere uden at inddrage Folketinget. Avlere, hvis besætning lå inden for zonen af de 7,8 kilometer og ikke havde smittede dyr, blev kompenseret 100 procent for deres driftstab, mens avlere med smittede mink kun fik 20 procent.

”Man gik ud på en arrogant måde og sagde, at mink skulle slås ned, men at nogle måtte nøjes med en mindre kompensation. Den forskelsbehandling kunne minkavlerne da ikke leve med. Minkavlerne havde indtil da været meget åbne, hvis de kunne få en ordentlig pris på driftstab. Men der blev de unfair behandlet,” mener Per Larsen.

41 nordjyske minkbesætninger, mens der var mistanke om udbrud i yderligere 20 af slagsen.

Det betød, at op mod 100 minkbesætninger skulle slås ihjel – heriblandt Jørgen Ravn Christensens på Gjør. For ikke bare skulle besætninger med smitte aflives. Også besætninger, der befandt sig inden for en radius af 7,8 kilometer fra en minkfarm med smitte, skulle slås ned – selv hvis minkene inden for zonen altså var raske som Jørgens.

Beslutningen fra regeringen var den konservative sundhedsordfører, Per Larsen, meget kritisk over for. Han forstår ikke, hvorfor det var nødvendigt at tage livet af mink, som ikke fejlede noget, og samtidig manglede han at få en god begrundelse for at dræbe mink, der havde udviklet antistoffer mod corona.

Hvad der nager Jørgen Ravn Christensen mest, er tidslinjen fra regeringen. Minkavlerne fik gennem en pressemeddelelse torsdag den 1. oktober at vide, at deres besætninger skulle aflives. Men kompensationen til minkavlerne blev først behandlet den efterfølgende mandag og kom ikke på plads før om onsdagen.

Ville kende prisen først

På Gjør nægtede de dog ’at være nyttige idioter’ med Jørgens egne ord. De ville kende prisen, før de gik i gang med at aflive deres mink. Derfor burde kompensationen have været fastsat, inden der blev udstukket sådan en ordre, mener han. Ifølge ham gav man samtidig virussen en weekend til at sprede sig, og det finder han kritisabelt.

”Det er hele princippet i, at det her angiveligt var så farligt for folkesundhe-

den, men minkavlere alligevel ikke kunne aflive med det samme. Det gør mig vred, når regeringen reagerer med den her ligegyldighed over for folkesundheden og minkavlere. Hold op, hvor jeg synes, at de behandler folk dårligt,” slår han fast.

Aflivet blev Jørgens mink, og det samme gjorde millioner af deres artsfæller. Regeringen befalede nemlig på et pressemøde den 4. november alle mink herhjemme slået ihjel – smittede eller ej. Årsagen til masseaflivningen var en mutation af coronavirus blandt mink, som, Statens Serum Institut frygtede, ville svække en vaccine.

Udråbt til et nyt Wuhan

Samtidig blev Nordjylland lukket ned for at forhindre virusset i at sprede sig blandt mennesker. Beboerne i syv nordjyske kommuner blev kraftigt opfordret til at blive inden for kommunegrænserne og kun møde fysisk op på arbejde, hvis de havde en såkaldt kritisk funktion. Samtidig blev den kollektive trafik stoppet og skoleklasser sendt hjem.

Hurtigt opstod der dog tvivl om, hvorvidt den minkmuterede virus ved navn 'cluster 5' stadig var i omløb. Senere kom det også frem, at Statens Serum Institut havde udviklet en vaccine, som virker imod cluster 5-varianten, og at det

ikke var verdenssundhedsorganisationen WHO's anbefaling at slå alle mink ihjel.

Derfor tydede det for sundhedsordfører Per Larsen på en overreaktion fra regeringen. En mistanke, som han allerede havde fået, da han sammen med finansordfører Rasmus Jarlov og erhvervsordfører Mona Juul arrangerede en høring den 9. november for at få en såkaldt 'second opinion' fra eksperter. Her nedtonede flere eksperter alvoren.

”Vi bliver udråbt som det nye Wuhan med en mutation, som, fik vi at vide, ville kunne true folkesundheden i hele verden og en kommende vaccine. Alle mink skulle slås ihjel, men grundlaget for det og for at lukke Nordjylland ned var jo særdeles tvivlsomt. Derfor gik regeringen alt, alt for dramatisk til værks,” siger Per Larsen.

Minister følte tidspres

Ikke bare var grundlaget tvivlsomt – selve beslutningen om at dræbe alle mink viste sig at være ulovlig. Regeringen havde nemlig kun hjemmel i lovgivningen til at forlange besætninger i områder, hvor der var sygdom, slået ned. Avlere uden for zonerne på 7,8 kilometer fik altså en ulovlig instruks fra regeringen om at slå deres mink ihjel.

Daværende fødevareminister Mogens Jensen fastholdt, at han ikke vidste, at

kravet om at aflive alle mink var et lovbrud, da han sammen med statsministeren præsenterede det på pressemødet den 4. november. Selv sagde han, at han først tre dage efter pressemødet blev klar over, at der ikke var det fornødne lovgrundlag.

Men ifølge en redegørelse fik Mogens Jensen allerede den 22. september et bilag fra sit ministerium, hvor der stod, at det ville kræve ny lovgivning at slå alle mink ihjel mod erstatning. Den konservative landbrugsordfører, Per Larsen, er fortørnet over, at regeringen ikke udviste større respekt for retsstaten, da den forvandlede minkfarme til massegrave.

”Det sejlede fuldstændig for regeringen. Man sendte politi og militær ind for at gennemtvunge aflivninger, som var grundlovsstridige. Jeg kan ikke komme i tanke om noget mere grænseoverskridende og ufølsomt end at sætte hæren ind og slå folks mink ihjel på den måde. Det er forfærdeligt, at det kan komme så vidt i et demokrati,” siger han.

Gik længe før farmbesøg

Selvom ordet 'skal' blev brugt over 30 gange i det brev, som Fødevarestyrelsen sendte ud til minkavlerne om at slå deres dyr ihjel, sagde Mogens Jensen efterfølgende, at aflivningsordren kun var en opfordring og ikke et påbud. Men aflivnin-

Foto: Søren Homann

TIP!

Scan QR-koden på din telefon eller gå ind på www.politiskhorisont.dk for at se en video med Jørgen Ravn Christensen.

Foto: Søren Homann

gerne og lovbruddet fortsatte trods de nye oplysninger om manglende lovhjemmel.

”Hvorfor i alverden standsede regeringen ikke aflivningerne? Hvorfor fortalte den ikke politiet, forsvaret og myndighederne, at de skulle lade minkavlerne være, når beslutningen nu var ulovlig? Det er så skandaløst, som noget kan være,” siger Per Larsen.

Mens regeringen altså sendte både politi og forsvar ud på minkfarme, gik der meget længe, før en minister selv besøgte en af slagsen. Først den 26. november lagde statsminister Mette Frederiksen vejen forbi en minkfarm, og det er under al kritik, mener Per Larsen, der selv trak i gummistøvlerne og besøgte avlere før og efter aflivningerne.

”Man får en helt anden indsigt i det, som man laver politik om, når man besøger de mennesker, som mærker konsekvenserne af beslutningerne. Det har været tydeligt hele vejen igennem, at regeringen ikke har vidst ret meget om det her fag, så flere besøg og mere dialog havde klædt regeringen gevaldigt,” siger han.

Far græder indvendigt

Tilbage for Jørgen Ravn Christensen står, at minkerhvervet er blevet udslettet. Dermed mister Danmark en årlig eksportindtægt i omegnen af 5 milliarder kroner.

Hertil skal lægges de milliarder af kroner, som udryddelsen af mink ender med at koste statskassen, fordi branchen er blevet tvangslukket.

”Det er slut med minkavl i Danmark, og det er sindssygt frustrerende. Især når man tænker på, at dokumentationen har været lige så tynd som papir. Jeg bliver virkelig arrig, når jeg føler, at vi er gode samfundsborgere, og samfundet så ikke er god ved os. Jeg er også sindssygt ærgerlig på samfundsøkonomiens vegne,” siger han.

Selv har Jørgen et andet job, og hans bror er uddannet tømrer, så der er alternativer til minkavl for dem begge. De var

også godt stillet på farmen, og derfor har lukningen ikke været lige så hårdt et økonomisk slag som for mange andre af deres kollegaer i minkbranchen. Men at miste farmen på Gjør handler om meget mere end økonomi, fastslår han.

”Min bror og far er kede af det. Der var en stolthed for min far i at se farmen gå videre til næste generation. Han var guld værd på farmen, så nu ved han ikke, hvad han skal. Min far har ikke mistet modet, og han skal da nok komme op igen, men han er blevet meget mere bitter. Det er en stenmand, der græder indvendigt. Når en nordjyde gør det, er den virkelig gal.”

Foto: Søren Homann

ikke

**ROYA SKAL UNDERSKRIVE
EN SHARIAKONTRAKT
FOR AT BLIVE SKILT**

I Danmark er den konservative byråds-kandidat Roya Moore skilt. Men ifølge det iranske præstestyre er hun stadig gift med sin eksmand. Iran anerkender nemlig ikke hendes danske skilsmisse. Medmindre Roya Moore også lader sig skille efter shariaens forskrifter, gælder hendes ægteskab stadig i den islamiske republik. Sådan lyder det fra iransk hold.

Da Roya Moore ville skilles gennem statsforvaltningen i 2014, blev hun ringet op af den iranske ambassade. Ønskede hun, at skilsmissen også skulle gælde i religiøs forstand og på iransk jord, var familierettens papirer ikke nok. For at få iransk status af fraskilt skulle hun underskrive en skilsmisseaftale, som Imam Ali-moskeen i København havde lavet.

”Men det nægtede jeg. For jeg bor i Danmark, er dansk statsborger og følger lovgivningen her i landet. Selvom jeg var gift med en iransk mand, så er det ikke islamiske kontrakter, der skal afgøre, om jeg kan blive skilt. Jeg er jo heller ikke praktiserende troende, så jeg nægtede at lade de religiøse krav styre mit liv,” siger Roya Moore, der selv er født i Iran.

Bliver holdt i jerngreb

Hun er bare en blandt flere kvinder, som er blevet presset til at underskrive en skilsmissekontrakt for at blive islamisk skilt i Danmark. I kontrakterne er der ofte listet en række betingelser op. Eksempelvis kan der stå, at kvinden vil miste forældremyndigheden over sine børn, hvis hun bliver gift med en anden mand eller krænker familiens ære.

Andre betingelser kan lyde, at kvinden ikke må flytte mere end 130 kilometer væk fra sin bopæl, og at hun skal betale et større beløb til sin eksmand – herunder aflevere brudegaver tilbage – og til imamen, der udarbejder kontrakten. Det kan også være et krav, at kvinden skal lære sine børn Koranen, det arabiske sprog og at bede fem gange om dagen.

Sådanne krav nærer Marcus Knuth, udlændinge- og integrationsordfører for Det Konservative Folkeparti, dyb afsmag for. Han vil derfor have undersøgt det juridiske grundlag for at lukke ekstremistiske moskeer, der sætter islam over danske retsprincipper, ligesom han vil se nærmere på, om imamer, der udarbejder skilsmissekontrakter, kan udvises.

”Når man udøver social kontrol med så middelalderligt et syn på ægteskab, religion og kvinder, så har man intet at gøre her. Hverken som moské, imam eller

ambassade. Jeg forstår slet ikke, at man vil være i vores land, hvis man på så bestialske vis modarbejder vores fundamentale danske værdier. De her kvinder bliver holdt i et jerngreb af fremmede stater på dansk territorium, og det skal vi ikke acceptere. Vi skal være herre i eget hus,” lyder det kontant fra Knuth.

Derfor har Knuth sammen med den konservative udenrigsordfører, Naser Khader, også kaldt såvel justitsministeren som integrationsministeren og udenrigsministeren i samråd. For når Iran blander sig i danske skilsmisseforhold, er der ifølge Knuth brug for handlekraft på højeste niveau. Der skal sendes et meget klart signal til Iran, mener han.

”Vi skal ikke have et religiøst politi i Danmark. Her gælder dansk lovgivning og ikke fremmedstaters sharialove. Det er mørke kræfter, der vil trænge ind og frarøve danske kvinder deres frihed og rettigheder, men de her afskyelige forsøg på undertrykkelse skal stoppe. Der skal være konsekvens over for Iran,” fastslår den konservative udlændingeordfører.

Mens der er altså brug for handling fra Christiansborg, har Roya Moore også selv taget kampen mod shariakontrakter op. Hun har stiftet foreningen Nour, der forsøger at gøre kvinder stærke nok til at afvise imamerne. Foreningen giver bl.a. kvinderne mere viden om deres rettigheder, og at det kun er demokratisk vedtaget love, der gælder i Danmark.

Har modtaget trusler

At afvise shariakontrakterne kan dog have store personlige omkostninger, har Roya Moore selv erfaret. Hun føler ikke længere, at hun kan tage tilbage til Iran, efter hun nægtede at underskrive den is-

lamiske skilsmisseaftale i 2014. Sådan et dokument ville hun nemlig kunne få brug for at fremvise, hvis hun skulle rejse eller flytte til Iran, forklarer Moore.

”Jeg er blevet taget som gidsel i det her system. At skulle bryde ud af det sociale fængsel har været hårdt, og jeg har måttet betale den pris, som min frihed er værd. Det gør mig ked af det ikke at kunne komme tilbage til Iran, for det er mit fødeland. Mine forældre har støttet mig, men de bor også i et andet land. Så jeg må leve med det,” siger Moore.

I dag har Roya Moore det efter omstændighederne godt og er kommet i et forhold med en dansk mand. Det er der dog mange i hendes netværk, som bebrejder hende, fordi de stadig anser hende for at være islamisk gift. Nogle har cuttet kontakten og taget afstand fra hende, og hun har oplevet at blive tilsvinet og modtage trusler på Facebook.

Føler sig ikke besejret

I starten var Roya Moore bange for konsekvenserne ved at afvise skilsmissekontrakten og indvie offentligheden i sin historie, men byråds-kandidaten er ikke længere tynget af frygt. For nok er der en risiko ved hendes ytringer, men hun ser sig selv som en kvindefrihedskæmper, der kæmper for næste generation, og den sag er større, forklarer Moore.

”Det har været en form for psykisk vold. For man føler sig nedgjort og bliver kaldt forræder. Alt det her har sat sig dybt i mig, og det mærker jeg stadigvæk. Men jeg har fået mange positive beskeder fra iranske kvinder, der roser mig for at stå frem med min historie. Det bekræfter mig i, at det er det rigtige jeg gør. Jeg føler mig slet ikke besejret,” siger hun.

NYT KONSERVATIVT

finanslovs- udspil

GIVER ET RIGERE OG TRYGGERE DANMARK

Lavere skat, flere arbejdspladser, strammere udlændingepolitik, mere frit valg til ældre, bedre psykiatri, grønnere biler, ekstra politibetjente og færre danskere på offentlig forsørgelse. Det er nøglepunkter i årets finanslovsudspil fra Det Konservative Folkeparti. Politisk Horisont bringer her et udpluk af de mange politiske initiativer.

TIP!

Scan QR-koden på din telefon eller gå ind på www.konservative.dk for at læse hele finanslovsudspillet.

34.000 nye arbejdspladser

Corona-krisen har kostet tusindvis af danske arbejdspladser. Det kan mærkes – både hos den enkelte, der ikke længere går på arbejde, men også på økonomien. Derfor er der brug for at skabe flere job i Danmark. Med finanslovsudspillet skaber Det Konservative Folkeparti ca. 34.000 varige arbejdspladser til gavn for danske familier. Samlet vil de mange initiativer gøre Danmark ca. 36 milliarder kroner rigere i 2025, ligesom skatten for borgere og virksomheder vil blive lettet med godt 6 milliarder kroner i 2021. Pengene til skattelettelser findes bl.a. ved at effektivisere jobcentre.

100.000 ud af topskatten

Topskattegrænsen rammer i dag alt for mange almindelige danskere, som kan ende med at betale 56,5 procent af den sidst tjente krone i skat. Derfor vil Det Konservative Folkeparti i første omgang hæve grænsen for, hvornår der skal betales topskat – fra 544.800 kroner til 589.800 kroner – og på sigt helt afskaffe topskatten. Forslaget vil betyde, at 100.000 danskere ikke længere vil skulle betale topskat. En højere grænse vil øge beskæftigelsen med 2.200 personer og velstanden med 2,5 milliarder kroner. Partiet afsætter 1,2 milliarder kroner til at hæve topskattegrænsen i 2021.

300 ekstra politibetjente

Politi, der kan rykke ud med kort varsel, er afgørende for danskernes tryghed. Dels fordi det skaber tryghed at se en betjent i gadebilledet, men også fordi det er godt forebyggende arbejde, der forhindrer kriminelle i at begå deres kriminalitet. Det Konservative Folkeparti ønsker af den grund at øge meroptaget på politiuddannelsen med i alt 300 betjente, hvilket der afsættes 71 millioner kroner til. Samtidig afsætter partiet yderligere 280 millioner kroner til andre initiativer, der skal styrke politiet og skabe tryghed i hjemmet og offentligheden for danskerne.

Ældre skal have frit valg

Alle ældre skal have ret til mere selvvalgt hjælp, uanset hvor de bor i landet. Derfor vil Det Konservative Folkeparti styrke den nuværende klippekortsordning, så ældre er garanteret en times hjælp om ugen. Ældre må selv vælge, om hjælpen skal gå til madlavning, rengøring, pleje, gåture eller noget femte. Forslaget om at styrke ældres klippekort afsætter Det Konservative Folkeparti 650 millioner kroner til. Pengene bliver fundet ved bl.a. at rulle regeringens forhøjede overførselsindkomster til udlændinge tilbage og genindføre betaling for udlændinges danskkurser.

Nyuddannede skal i job

Dimittender skal hurtigt i job, når de er færdige med deres uddannelse. I dag kan ledige nyuddannede, som ikke har forsørgerpligt, få 71,5 procent af den højeste sats i dagpenge, hvilket svarer til 13.644 kroner om måneden. Men den høje sats giver ikke det rette incitament til at komme i arbejde. For studerende kommer fra en meget lave SU-ydelse på 6.243 kroner om måneden. Derfor foreslår Det Konservative Folkeparti at sænke dimittendsatsen til 8.500 kroner om måneden for ikke-forsørgere. Forslaget frigør 1,2 milliarder kroner og øger beskæftigelsen med 3.900 personer.

Mere effektive jobcentre

I langt de fleste tilfælde, når en ledig finder et arbejde, sker det uden hjælp fra jobcenteret eller a-kassen. Kun i hver femte tilfælde formidler jobcenteret kontakten. Nogle af jobcentrenes indsatser har decideret negativ effekt og fastholder mennesker i ledighed. Derudover er der mange penge at hente, hvis mindre effektive jobcentre kan løfte sig op på niveau med de mest effektive af slagsen. Det Konservative Folkeparti ønsker derfor at finde 2 milliarder kroner ved at effektivisere jobcentre og kun prioritere indsatser, der giver mening rent samfundsøkonomisk.

Sværere at få dansk pas

Indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande koster samfundet 33 milliarder kroner om året. I dag er næsten hver anden indvandrer ikke i arbejde. Derfor vil Det Konservative Folkeparti stramme 225-timersreglen, så man fremover skal arbejde 365 timer om året for at få fuld kontanthjælp. Samtidig skal fængselsdomme afskære kriminelle udlændinge fra at kunne få dansk statsborgerskab. 'Det er også vigtigt at tale godt dansk, så fremover skal ansøgere bestå Danskprøve 3 – der er på et højere niveau end det nuværende krav om Danskprøve 2 – for at kunne få dansk pas.

Et grønt foregangsland

Danmark skal være et foregangsland i den grønne omstilling. Her er omstilling et nøgleord – ikke nedlukning. For hvis produktionen bare flytter til Polen og udleder en masse CO₂ dér, får klimaet det ikke bedre. Danske virksomheder skal derfor have hjælp til at omstille sig i en grønnere retning. Samtidig er der behov for billigere og grønnere elbiler på vejene, ligesom der skal investeres massivt i forskning, som udvikler fremtidens klimateknologi og hjælper med at reducere CO₂-udledningen. Til grønne formål afsætter Det Konservative Folkeparti derfor 1 milliarder kroner.

Psykiatrien vil få et løft

Et område, der har behov for at få tilført flere ressourcer, er psykiatrien. Især blandt unge har der været en voldsom stigning i andelen med en psykiatrisk diagnose. Det Konservative Folkeparti afsætter derfor 200 millioner kroner i 2021 til at oprette 400 nye sengepladser i psykiatrien over de næste år. Men ny viden er også vigtig for at kunne behandle sygdomme og bekæmpe udfordringerne i psykiatrien. Partiet afsætter 100 således millioner kroner til forskning på området og vil lade en kommission se på, hvordan alvorlige sygdomme kan forebygges.

DEN KONSERVATIVE GOLFMATCH VENDER TILBAGE

De to folketingsmedlemmer Niels Flemming Hansen og Egil Hulgaard samt pressechef Filip Lauritzen glæder sig til at genoplive den årlige konservative golfmatch lørdag den 24. april.

Den smukke golfbane i Viborg med sit afvekslende terræn er udvalgt til at danne rammen om årets turnering, hvor den konservative mester 2021 skal findes. Første bold slås ud ved 12-tiden, og efter en herlig dag på golfbanen vil arrangementet fortsætte med en tre-retters middag inkl. vin, præmieoverrækkelse og politiske talere på Golf Hotel Viborg, som ligger blot tre kilometer fra golfbanen. Her vil alle corona-restriktioner naturligvis blive overholdt.

Alle konservative medlemmer med et registreret handicap på maks. 48 kan deltage. Og alle deltagere har ligeledes mulighed for at tilmelde et familiemedlem, en ven eller en bekendt, som

ikke er medlem af Det Konservative Folkeparti. Vi er glade for at kunne præsentere Søren Pape, Bendt Bendtsen og Helge Adam Møller som aftenens talere, hvor de hver især vil fortælle om deres politiske liv.

Hele denne weekend med golf, flotte præmier, middag, politiske oplæg og et ophold på wellnesshotellet Golf Hotel Viborg kan opleves for kun 1.495 kroner pr. person.

Tilmelding foregår efter først-til-mølle-princippet, og sidste frist er torsdag den 1. april.

Vi ses på golfbanen,

*Niels Flemming Hansen,
Egil Hulgaard og Filip Lauritzen*

Golfweekend den 24.-25. april

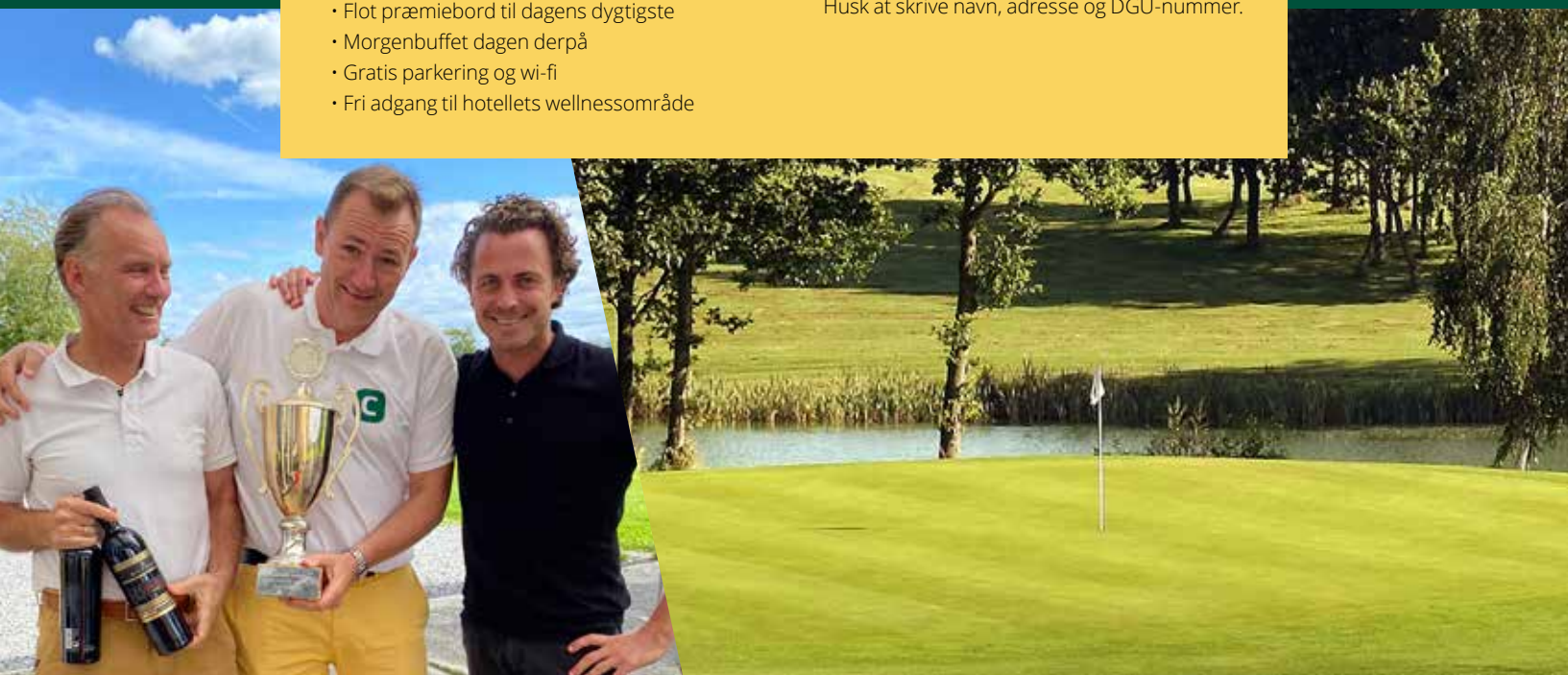
- 18 hullers golf på Viborg golfbane
- Dobbeltværelse på Golf Hotel Viborg
- Tre-retters middag inkl. tre timers vin ad libitum
- Flot præmiebord til dagens dygtigste
- Morgenbuffet dagen derpå
- Gratis parkering og wi-fi
- Fri adgang til hotellets wellnessområde

Pris: 1.495 kroner pr. person

Ved enkeltværelse vil der forekomme et tillæg på 250 kroner.

Tilmelding til MobilePay-nummer 83127

Husk at skrive navn, adresse og DGU-nummer.

Aftenens politiske gæstetalere

Har du set
de nye varer?

Køb merchandise og beklædning på:

www.c-shoppen.dk

Kampagnejakker

Standard + individuelt rygtryk

Mulighed for
specialproduktion
med eget tryk

Hue og hoody

Lun og lækker kvalitet

Merchandise

Se det store udvalg
på hjemmesiden

Polo

Økologisk, let figursyet
Dame og herre

T-shirt

Økologisk, let figursyet
Dame og herre

Håndsprit og mundbind på vej
– kommer i starten af 2021!

FRI FRAGT
på alle ordrer
ved køb over 500,-

DEN 100-årige soldat

FRA VIBORG FORLADER ALDRIG SIT PARTI

Foto: Jakob M. Knudsen

TIP!

Scan QR-koden på din telefon eller gå ind på www.politiskhorisont.dk for at se en video med Mogens Klitgaard.

Dengang Mogens Klitgaard meldte sig ind i Det Konservative Folkeparti, hed Tysklands kansler Adolf Hitler. I dag ser verden anderledes ud, men én ting har ikke ændret sig: Mogens er stadig konservativ ind til benet. Politisk Horisont besøgte partisoldaten, der er fyldt 100 år, til en snak om at gøre modstand under krigen og hans livs store kærlighed.

100-årige Mogens Klitgaard har været konservativ partisoldat i hele 86 år. Og det skal der ikke laves om på, slår han fast, da Politisk Horisont møder ham i hans lejlighed i det centrale Viborg.

Her er den konservative formand, Søren Pape, kommet på besøg for at ønske Mogens tillykke med de 100 år, som han rundede tidligere på året. Med sig har Pape 'garderen' af Kaj Bojesen, som han forærer Mogens i fødselsdagsgave. For den har partisoldaten i allerhøjeste grad fortjent, siger formanden.

Logebrødrene fra Det Danske Frimurerlaug – som Mogens er stolt medlem af på treogtresindstyvende år – har disket op med smørrebrød, blå Royal Export-øl og akvavit.

”Der er da også en sodavand til dem, der har lyst, men jeg har altså kun sodavand, der kan blandes med alkohol,” siger den 100-årige vært med et glimt i øjet.

Frokosten skal være, som den plejer, for der skal ikke laves om på tingene. Det, vil nogle måske nok mene, er en smule konservativt, men sådan er Mogens også. Konservativ ind til benet, og sådan har det altid været.

Korporal af Guds nåde

I 1934 meldte hans far ham ind i Det Konservative Folkeparti som 14-årig. Faren sad da også fire år i byrådet for partiet i Viborg, indtil han måtte tilbage og passe sin forretning.

Dengang hed Danmarks statsminister Thorvald Stauning, og Tysklands kansler hed Adolf Hitler. En tid, som kun få mennesker i dag kan bevidne.

Foto: Jakob M. Knudsen

Netop den aggressive mand med det lille skæg i Tyskland havde en vis indvirkning på Mogens Klitgaards konservative nationalfølelse. Ikke mindst da værne-magtens tanks og tropper trillede over den danske grænse den 9. april 1940, og landet blev besat af nationalsocialisterne.

”Jeg har altid været meget nationalt indstillet og indstillet på at være soldat – og en god soldat. Jeg endte jo med at blive korporal af Guds nåde og barmhjertighed,” siger Mogens og sipper til sin snaps.

Mogens husker tydeligt årene, da han i starten af krigen var soldat på Randers

Kaserne. Ikke mindst hvordan han og soldaterkammeraterne ikke havde meget tilovers for de tyske officerer, når de gik strækmarch gennem gaderne med højre arm i vejret.

”Sådan nogle bavianer ville vi ikke se på. Enten kiggede vi væk eller løb i de værste tilfælde ind i en forretning. Så ringede tyskerne til vores oberst og sagde, at hans soldater skulle give honnør til tyskerne, men det hjalp sgu ikke noget. Det gad vi ikke,” siger en smilende Mogens, mens han iagttager gamle soldaterbilleder i et fotoalbum.

Foto: Jakob M. Knudsen

Foto: Jacob M. Knudsen

Hans værnepligt blev senere annulleret på grund af besættelsen. Så Mogens flyttede til Århus, hvor han arbejdede i det århusianske stormagasin Magasin.

I Århus kom Mogens i kontakt med modstandsbevægelsen og fik til opgave at undervise unge mennesker i, hvordan man håndterede våben i en hotellejlighed på femte sal.

De første fire etager husede den frygtindgydende tyske efterretningstjeneste, Gestapo. Alligevel var Mogens ikke bange for at blive taget af tyskerne.

"Nej, for ved du hvad? Når man bor så tæt på tyskerne, så mistænker de ikke noget," siger Mogens Klitgaard, der fortæller, hvordan de fik sneget britiske Stengun-maskingeværer op og ned ad trapperne.

Men en morgen, da Mogens havde haft et undervisningshold aftenen forinden, ringede nogle modstandsfolk op til ham i Magasin og sagde, at en af vennerne lige var blevet skudt af tyskerne, og at han hellere måtte se at forsvinde.

Mogens sagde til sin afdelingschef, at han måtte smutte kort. Han kom dog aldrig igen. For Mogens fik at vide, at han skulle gå under jorden i Århus. Han gemte sig hos sin mors kusines mand i en lejlighed i Broparken.

KU ledte til kærligheden

Da Mogens ikke længere var nødsaget til at leve i eksil i Smilets By, flyttede han tilbage til Viborg for at arbejde i sin fars butik. Her tilsmilede lykken ham selv en varm sommerdag i 1947, da han mødte en ung dame ved navn Agnethe til et arrangement i Konservativ Ungdom.

Hun ser godt nok sød ud, tænkte Mogens og følte sig overbevist om, at det var gengældt. Efter en hyggelig aften sammen, spurgte Agnethes veninde Mogens, om ikke han kunne følge Agnethe hjem.

"Jeg sagde selvfølgelig ja. For jeg havde altid været et høfligt og dannet menneske, og jeg ville aldrig sige nej til en dame. Så fulgte jeg hende hjem og sagde pænt godnat," siger Mogens og bliver en anelse rød i kinderne.

Men der gik altså ikke mere end et par uger, før den var gal igen. De to unge piger mødte igen op, og Mogens fulgte endnu en gang Agnethe hjem - denne gang sluttede han dog af med at give hende et kys på kinden.

De blev hurtigt enige om, at de skulle ses en aften bare de to, og de unge mennesker begyndte også at blive glade for

hinanden. Snart meldte spørgsmålet sig. Skulle det være dem?

”Men hun skulle fire år til København for at læse, så jeg sagde, at så måtte hun finde sig en anden. Jeg ville ikke rive mine rødder op. Så det skulle hun tænke over,” siger Mogens og husker tilbage.

Der gik 14 dages tid, inden Mogens spurgte Agnethe, om hun havde fået tænkt sig godt om, hvortil hun svarede, at hun gerne ville giftes med ham, fortæller Mogens og udbringer en skål om bordet.

En solid jysk opdragelse

I 1963 overtog Mogens sin fars forretning, og sammen med Agnethe drev han Klitgaard Boligudstyr med alt fra gardiner, sengetøj, håndklæder og viskestykker i mange år. Udover at drive butikken har Mogens også været med i bestyrelsen for Dansk Arbejdsgiverforening gennem 12 år.

Han er opdraget med, at hvis ikke man fik noget fra hånden, så kunne man ikke bare gå ud og more sig. Man skulle sætte tæring efter næring, sagde hans far.

”En dag skulle jeg i biografen, og min far gav mig 35 ører. Men så spurgte han, hvad jeg havde lavet den dag. Ikke rigtig noget, svarede jeg. Men så kunne jeg altså ikke komme i biografen, måtte jeg forstå. Sådan var min far,” siger Mogens om sin solide jyske opdragelse.

Det kunne ungdommen i dag altså godt lære noget af, påpeger Mogens og tager en bid af sit smørrebrød med roastbeef, der er belagt med remoulade, revet peberrod og sprøde stegte løg.

”Jeg har jo fire oldebørn, og jeg prøver på at opdrage de børn, men det er dælemt svært. Det kan jeg godt sige dig. De kigger på deres telefoner, mens de spiser. Så siger jeg, at de skal lægge dem væk. Her spiser vi ved bordet,” siger han.

Aldrig haft en dårlig dag

For Mogens er der på datoen den 9. sket to forfærdelige og skelsættende episoder i hans liv. Den 9. april 1940 blev Danmark besat, og den 9. februar i år gik Agnethe bort efter et længere sygdomsforløb.

Ægteparret nåede at fejre jernbryllup, og det er der ikke mange mennesker, der oplever. Men hvordan var det egentlig at have sådan et langt ægteskab? Fantastisk, hvis man spørger Mogens.

”Jeg har aldrig haft en dårlig dag med min kone i de 73 år, og det er der ikke mange, der kan skrive under på. Vi har kørt et ægteskab, og vi har arbejdet sammen. Min kone var fuld af gode idéer til forretningen,” siger Mogens.

Men som alle andre blev Mogens og Agnethe også ældre med tiden. I deres alderdom fik Agnethe koldbrand i sit højre ben og endte med at måtte få det amputeret.

”Naiv som jeg var, troede jeg, at jeg kunne hjælpe hende. Men det kunne jeg ikke. Jeg kunne ikke engang flytte hende fra den ene stol til den anden. Til sidst skulle hun på plejehjem. Når jeg var der, sagde hun altid som det sidste, at hun ville med mig hjem. Og så fik jeg tårer i øjnene,” siger en tydelig rørt Mogens.

Der går ikke én dag, hvor Mogens ikke tænker på sin Agnethe, forklarer han. Hans savner ikke mindst tiden i sommerhuset ved Vedsø, som var deres ’paradis på jord’ ifølge ham selv. Men livet går sin gang, og han glæder sig over familieforgelse med bl.a. fire oldebørn.

Partisoldat gennem 86 år

Én ting har dog ikke ændret sig for Mogens Klitgaard. Han har været medlem af Det Konservative Folkeparti i 86 år, og han har tænkt sig at betale kontingent til den dag, hvor han ikke er her mere.

I hans levetid har der været masser af politiske bevægelser. Fremskridtspartiet stormede frem i 70’erne og Ny Alliance så et øjeblik ud til at vende dansk politik på hovedet i 00’erne. Alligevel har Mogens Klitgaard aldrig været fristet af andre partier. Det har ligget i hans opdragelse, og det står han ved.

”I vil aldrig opleve, at jeg skifter parti. I 70’erne og senere 80’erne var det da barskt at se på de interne kampe i vores parti. Men nu er skuden vendt, og heldigvis har vi Søren Pape,” siger Mogens med et grin og klapper formanden på skulderen.

Mogens mærker også i byen, at det er lysere tider for partiet, og han er sikker på, at liste C kommer til at gå frem ved næste valg. Selvfølgelig er der nogle vælgere, der skal omvendes, men det skal han nok klare, griner Mogens og tager sin snaps.

Foto: Jakob M. Knudsen

HUN HOLDER IKKE FERIE MENS LANDET STÅR I CORONAFLAMMER

Mona Juul er på en mission. Hun vil gøre dansk erhvervspolitik spiseligt – ikke knastørt, som nogle måske har en fordom om, at det kan være.

Den tidligere erhvervskvinde, som nu er folketingsmedlem for Det Konservative Folkeparti, lader andre tale om såkaldt work-life-balance. Hun har det sådan, at når hun bliver træt, så sover hun da bare

lidt. Hun er parat til at slås for landets virksomheder. Ikke mindst nu, mens landet står i 'coronaflammer' med hendes egne ord.

Mona Juul smækker benene op på bordet, da Politisk Horisont møder østjyden på kontoret på Christiansborg. Men det er bestemt ikke i dovenskab. Man sidder nu altså bare bedre, når benene er svinget op, forklarer hun.

Hendes kæreste, Carsten, og den 13-årige hund, Victor, som ofte florerer på hendes sociale medier, julekort – og ikke mindst var en nøglefigur i hendes valgkamp – må nogle gange finde sig i, at arbejdsdagene er lange. Og ja, at ferierne bliver skubbet, når hjælpepakker og kompensationer skal forhandles på plads.

Parret har ingen børn, og Juul siger, at hun 'ikke fik skrigende æggestokke ligesom alle andre kvinder' på sin joviale facon. Hun kan ikke forklare hvorfor. Måske fordi hun havde travlt med mange andre ting, mener hun.

"Jeg er vant til at arbejde hårdt og meget, og jeg ved godt, at det er enormt umoderne. Men jeg er drevet af lyst, og det her er noget, som jeg virkelig gerne vil. Jeg holder sgu ikke ferie, når landet står i brand," siger Mona Juul med et smil, mens der bliver knappet en Coca Cola Zero op.

En 'mini-mor' i Horsens

Altid har Mona Juul arbejdet. Om det så har været i en pølsevogn, som rengøringsdame, salgsassistent eller direktør og partner i reklamebureauet Envision i Aarhus. Faktisk har hun hele 30 års konkret erhvervserfaring. Noget, som ikke mange politikere på Christiansborg kan prale af.

Hun startede sin karriere som kassedame i Føtex i 1986. Og for at det ikke skal være løgn, så har hun alene som kassedame i 1986-1987 fået mere erhvervserfaring end statsministeren, finansministeren og erhvervsministeren tilsammen.

Spoler man tilbage til før Føtex-tiden, blev hun født i Århus, men voksede op i Horsens med sine forældre og sin lillebror. Moren har haft forskellige sygdomme, så hun var inde og ude af arbejdsmarkedet, indtil hun kom på invalidpension.

Hendes far forlod også arbejdsmarkedet for nogle år siden. Han er uddannet gartner, men omstændighederne ville, at han blev lastbilchauffør og senere lagerassistent. En klassisk arbejderfamilie.

"Jeg har boet i et parcelhus det meste af mit liv. Du ved, med meget langt mellem møblerne. Min mor var meget optaget af, at der skulle være en have til os børn, men vi havde egentlig ikke rigtig råd til det. Så jeg har altid vidst, at mine forældre ikke havde ret mange penge," siger Mona Juul.

Når gardinerne var rullet ned, og den unge Mona kom cyklende hjem fra skole, så vidste hun, at det var det en rigtig dum dag for moren. Så Mona Juul var selv en slags mini-mor i hjemmet. Som barn gik hun altid i aflagt tøj, og

hun har tjent sine egne penge, siden hun var 13 år.

Så Mona Juul er født robust og var også bogligt stærk, men fliden kom først senere. Hun ville hellere spille fodbold i skolegården med drengene, og hun ville hellere feste i gymnasiet end at begrave sig i bøger. Det fleste uger startede først om onsdagen, forklarer Juul med et grin.

Ikke desto mindre lykkedes det hende at få skrabet en studentereksamen sammen, og hun tonsede igennem sin uddannelse og blev civiløkonom fra Syddansk Universitet.

Senere fik Juul job hos det mejeriselskab, der i dag hedder Arla. Undervejs lykkedes det hende at lave store kommercielle succeser som eksempelvis Malthes-ost, og i årene efter blev hun kendt som en driftig erhvervskvinde med flere store bestyrelsesposter og mange år som direktør.

Ikke kun det kommercielle, men også kulturen har Mona Juul taget kontrollen over. Når hun som ene kvinde har siddet til møder med syv mænd i jakkesæt, har der ifølge hende været meget, der har indikeret, at det var kvinden, der skulle rejse sig op og rydde af. Og den køber hun ikke.

"Jeg bliver bare siddende på min bagdel, og nogle gange kan det da godt være pinligt. Især når der til sidst er nogle mænd, der ender med at gøre det, og så kan det godt virke lidt underligt, at man så ikke hjælper," siger hun.

Men det er et princip, og dem har hun nogle stykker af. Juul har da også en opsang til kvinder, der gerne vil have de store poster i erhvervslivet og på Christiansborg. De skal til at 'læse nogle flere finanssektioner i stedet for at dyrke så meget yoga' ifølge Juul. Alt for mange kvinder tror, at det hele kommer af sig selv, men det gør det ikke, fastslår hun.

Ikke klassisk konservativ

Og hvad med det politiske dna? Når folk tænker på Mona Juul, falder tankerne måske ikke lige på Gud, konge og fædreland. Faktisk bliver hun ofte mødt med påstanden om, at hun ikke er klassisk konservativ. Så hvad er konservatisme egentlig for hende? For Mona Juul er det faktisk ret simpelt.

"Hvis jeg var ultraliberalist, ville jeg være ligeglad med dem, der har brug

PORTRÆT-SERIE

Denne artikel er den femte i Politisk Horisonts portrætserie.

Læs flere portrætter af partiets nye folketingsmedlemmer i de kommende udgaver.

for hjælp. Hvis jeg var socialist, ville jeg bare koncentrere mig om dem, der har brug for hjælp. Vi er nødt til at bygge et samfund, hvor vi alle kan bidrage, og hvor vi tager hånd om dem, der har brug for hjælp. Derfor er jeg konservativ," siger hun.

Går med ministerdrøm

At hun er konservativ, er Mona Juul da heller ikke bleg for at gøre opmærksom på. Under valgkampen sidst år var hang der et kæmpebanner af hende ved havnen i Aarhus. Og kan det egentlig blive stort nok for hende?

"Hvis telefonen ringede i forhold til en ministerpost, ville jeg 100 procent takke ja. Om det så var verdens mindste ministerpost. Jeg vil dog helst være finansminister, men jeg tager gerne Erhvervsministeriet på vejen," griner hun.

Af Berlingske bliver hun netop kaldt en mulig erhvervsminister i en kommende borgerlig regering. Ifølge Juul selv behøver hun ikke at få magten, men hun vil altid søge den. Derfor betegner hun også sig selv som et klassisk magtmenneske.

"For 10 år siden ville jeg have benægtet det. Men det kan jeg bare se, at jeg er. Folk tror dog, at jeg er langt mere taktisk, end jeg er. Og jeg er ofte i tvivl om, hvad der er rigtigt eller forkert. Men jeg går altid går efter bolden. Både politisk, men også fordi jeg holder med Liverpool FC," siger hun og slår et sidste grin an, før nye forhandlinger venter.

DEBAT:

HVOR MANGE SKAL EGENTLIG ARBEJDE I DANMARK?

Regeringen har indgået en aftale, der giver tusindvis af danskere, som startede tidligt på arbejdsmarkedet, ret til tidlig pension. Men er der behov for det?

Læs her, hvad K og S mener om Arne-pensionen, og hvor mange der skal arbejde.

Vi skal have flere danskere i arbejdstøjet

Af Marcus Knuth, politisk ordfører, K

Vi har et problem i Danmark. Ikke færre end 2,1 millioner danskere er på overførselsindkomst, hvilket er tæt på hver anden voksen. Alligevel vælger regeringen nu at trække tusindvis af danskere ud af arbejdsmarkedet og sende dem på den nye Arne-pension. Det stiller jeg mig som konservativ særdeles uforstående over for.

For det er det stik modsatte, som Danmark har brug for – nemlig at flere mennesker arbejder. At der så bliver lavet en ny stor og dyr overførselsindkomst, som Arne-pensionen jo i bund og grund er, virker for mig besynderligt. Nej, vi skal tværtimod gøre det mere attraktivt for danskere at gå på arbejde – ikke

at trække sig tilbage og lade sig forsørge af det offentlige.

Af samme årsag har vi i Det Konservative Folkeparti foreslået at fjerne modregningen af arbejdsindkomst i folkepensionen for ældre, der gerne vil tage en tørn mere på jobbet. Derudover ønsker vi at hæve beskæftigelsesfradraget væsentligt. Gevinsten ved at gå på arbejde i Danmark skal ganske enkelt være større, end den er i dag, så flere vælger at tage nogle timer på arbejdet til gavn for dem selv og samfundet.

Mens vores forslag altså udvider arbejdsstyrken, gør Socialdemokratiets nye Arne-pension det omvendte. Mange af dem, som nu vil få ret til tidlig pension, er raske folk, der kan sætte sig i lænestolen derhjemme. For Arne-pensionen er slet ikke målrettet nedslidte, og det skævrider balancen mellem, hvem der skal bidrage til fællesskassen, og hvem der kan hente fra den.

Forestil dig, at fem personer ror en båd, der skal trække fem andre personer efter sig. Nu vil regeringen så flytte folk fra den forreste båd, som vi kan kalde skatteyderbåden, til den bagerste båd, der trækkes. Det er måske rart for den enkelte ikke at skulle ro i den forreste båd, men det er værre for dem, der går på arbejde og skal betale. De bliver nu nødt til at trække ekstra hårdt i årene.

Hvis virksomhederne skal have den fornødne arbejdskraft, og Danmark skal have et sundhedsvæsen, et politi og en uddannelsessektor i verdensklasse, så er der

brug for, at der er mange, der arbejder. Det er den grundpræmis, som vores samfund bygger på, og en afgørende forudsætning for, at vi kan hjælpe dem, der har behov. Her skal man netop bide mærke i ordet 'behov'.

For tag ikke fejl, vi mener i Det Konservative Folkeparti, at man skal kunne trække sig tilbage, hvis man er nedslidt. Derfor indførte vi seniorpensionen under VLAK-regeringen, og den virker. Over 90 procent af dem, der bliver visiteret, får den tildelt. Her er der altså tale om en ordening til reelt nedslidte danskere – modsat den nye Arne-pension.

For tildelingen af Arne-pensionen bygger på, at man startede tidligt på arbejdsmarkedet. Men man er jo ikke nødvendigvis nedslidt, fordi ens job ligger tidligt i livet. En kontoransat, som har arbejdet deltid, i hvad der svarer til 21 fuldtidsår, kan få ret til den tidligere tilbagetrækning, hvis vedkommende startede tidligt på arbejdsmarkedet. Men er personen nedslidt af den grund? Ikke nødvendigvis.

Arne-pensionen er skidt for vores økonomi. Den koster milliarder af kroner for statskassen, en masse arbejdspladser og vigtig arbejdskraft. Og så rejser den et helt grundlæggende spørgsmål, om vi skal gøre Danmark rigere ved, at folk arbejder, eller om vi skal udvide de offentlige udgifter til dem, der ikke gør. Som konservativ vælger jeg det første.

Tidlig pension er retfærdig og ansvarlig

Af Jesper Petersen, politisk ordfører, S

Vi skal være uenige i de her spalter. Men Marcus Knuths overordnede betragtning om vigtigheden af høj beskæftigelse i Danmark og målet om, at flere kommer i arbejde, vil jeg gerne starte med at erklære mig enig i. Både for samfundsøkonomien og for den enkelte dansker er arbejde afgørende.

Heldigvis øges arbejdsstyrken også med ca. 70.000 personer i årene frem til 2025 – også inklusiv effekten af den solidariske og retfærdige nye mulighed for tidlig tilbagetrækning, som et flertal i Folketinget står bag.

Høj beskæftigelse er en del af fundamentet under det velfærdssamfund, som ikke mindst Socialdemokratiet og arbejderbevægelsen i øvrigt er de primære faddere til. Og at bekæmpe arbejdsløshed har altid været et centralt punkt i Socialdemokratiets økonomiske politik.

Vores økonomi, de private virksomheder og vores offentlige tilbud har brug for, at danskerne er i arbejde – og for kvalificeret, produktiv arbejdskraft. Menneskeligt er det også vigtigt for den enkelte, at man har noget at stå op til om morgenen og et arbejdsfællesskab at være en del af.

Langt de fleste danskere vil da også gerne arbejde, hvis de kan. Mange vælger også at arbejde, efter de egentlig kunne

gå på pension eller efterløn. Men der er selvfølgelig også borgere, der står uden for arbejdsmarkedet, og som har svært ved at få et arbejde – ikke mindst i dårlige tider. Det kan være, at de har en forældet eller slet ingen uddannelse.

Hvis der da ikke er den gode grund til, at de ikke indgår blandt de beskæftigede, at de er studerende, på barsel, er syge eller pensionerede. Det går jeg ikke ud fra, at Marcus Knuth mener, at man bliver et dårligt menneske af. Man skal altså passe på med tallene her, og hvilke modsætninger man stiller op.

Der er også de danskere, som har knoklet på arbejdsmarkedet i flere år end de fleste. Det er ofte danskere i manuelle og fysisk hårde job. Som typisk bliver mere nedslidte og lever kortere tid end dem med en lang videregående uddannelse.

Da man i 2011 de facto afskaffede efterlønnen, svigtede man rigtig mange danskere, som var afhængige af at kunne trække sig tidligere tilbage. Nu har regeringen så lavet en ret til tidlig pension, som målrettes dem, der har været længst tid på arbejdsmarkedet, og som er mest nedslidte – og samtidig forbedret seniorpensionsordningen, der vil hjælpe andre borgere.

Også hvis man har det konservative udgangspunkt, skal man ikke underkende, at aftalen om tidlig pension kan være med til at sikre en fortsat opbakning til en af hjørnestenene i dansk økonomi. Med

Velfærdsforliget fra 2006 har et bredt flertal i Folketinget vedtaget, at pensionsalderen øges, i takt med at levealderen stiger.

Men hvis ikke vi samtidig sørger for dem, som ikke holder til en højere og højere pensionsalder, så fører det ikke alene til en mindre værdig pensionstilværelse for mange borgere, men vi risikerer også, at den folkelige opbakning til velfærdsforliget smuldrer. Det vil svække de økonomiske udsigter for Danmark betydeligt.

Socialdemokratiet arbejder altså for, at endnu flere kan komme i arbejde og blive en del af arbejdsfællesskabet samtidig med, at vi sikrer en værdig tilbagetrækning for alle. Det, mener vi, er både det retfærdige og ansvarlige at gøre – og vi viser i praksis, at det kan lade sig gøre.

NORDJYDEN MED NØDHJÆLPEN HAR VUNDET

Nobelprisen

Daniel Rugholm fra Tårs i Nordjylland lå med maveforgiftning på et hotel i Nigers hovedstad, Niamey. At han inden længe skulle få den norske Nobel-komité i røret, var han ikke ligefrem indstillet på.

"Jeg havde det helt forfærdeligt skidt og ikke spist i tre dage, så jeg var meget træt og ville bare gerne hjem til Europa igen," siger Rugholm, der arbejder for verdens største humanitære organisation, FN's World Food Programme.

Senere samme dag var det planen, at Rugholm og hans hold skulle vende retur til Europa, men det vendte et norsk opkald op og ned på. Nobel-komitéen i Oslo havde nemlig besluttet sig for at tildele verdens mest prestigefulde pris til fødevareprogrammet, der bekæmper sult rundt om på kloden, og hvor Rugholm er politisk direktør.

"Vi havde helt glemt, at Nobels Fredspris skulle uddeles, fordi vi havde så travlt med nødhjælpsarbejdet. Så jeg må

indrømme, at jeg ikke lige forstod det, da personen i den anden ende sagde tillykke," siger han og fortsætter:

"Jeg måtte spørge om, hvad der blev ønsket tillykke med, og først da gik det op for mig, at vi havde vundet Nobels Fredspris. Det var helt surrealistisk," siger Daniel Rugholm, som er tidligere konservativt folketingsmedlem og viceborgmester i Hjørring.

Lavede eget tv-studie

Flyet hjem måtte aflyses, selvom der ikke gik andre fly fra Niger til Europa resten af dagen. Lynhurtigt fik de lavet et lille tv-studie, hvorfra verdenspressens spørgsmål kunne besvares. CNN, BBC, AP, Reuters, Al Jazeera og andre store nyhedsmedier ville alle have interviews. Selv TV2 News havde Rugholm med live fra Niger.

"Det virkede perfekt, at vi ikke sad på et moderne kontor og lavede interviews. Vi

stod i bagende hede på taget af vores bygning i Niger, men det er jo netop dét, som vi blev belønnet for. Vi er dér, hvor det gør ondt, dér hvor der er brug for os," fortæller Daniel Rugholm.

Hilsnerne tikkede ind på sociale medier. Emmanuel Macron, Angela Merkel, Joe Biden og andre statsoverhoveder ønskede alle tillykke. Desuden ringede Donald Trumps datter Ivanka også personligt til Rugholm og lykønskede ham fra sit hjem i Washington.

I mellemtiden havde Rugholm og hans hold fundet et fly fra et naboland til Niger, som kunne flyve dem hjem samme aften, og først der kunne han for alvor tage oplevelsen ind.

"I flyet kiggede jeg på min chef og spurgte, om han dog kunne tro det. Hvor-efter han spurgte mig, om jeg for resten ikke var syg. Det havde jeg glemt alt om, og jeg var så udkørt, at jeg bare dejsede om i flyet," beretter han.

Selvom utallige rejsedage til verdens mest hærgede områder indimellem tager hårdt på Daniel Rugholm, så er arbejdet i World Food Programme det hele værd. Nobels Fredspris er kronen på værket.

Redder millioner af liv

Men det, der virkelig betyder noget for Daniel Rugholm, er den hjælp, som World Food Programme giver. Hver måned holder programmet 100 millioner mennesker i live, der ellers ville dø af sult, og Nobelprisen er en anerkendelse af, at der er sammenhæng mellem mad og fred.

At kunne arbejde med netop fødevarer og fred var årsagen til, at Rugholm satsede alt og skiftede en lovende politisk karriere som konservativ i Danmark ud med et job i FN. Tidligere havde han været medlem af Folketinget, partiets forretningsudvalg samt viceborgmester hjemme i Hjørring. Måske kunne han endda blive borgmester ved næste valg.

”Så det krævede en del at sige ja. En karriere i FN tager du ikke bare lige. Først og fremmest skulle jeg rykke teltpælene op, bytte dejlige Danmark ud med en stor verden, og så skulle jeg vinke farvel til den sikre tilværelse. I FN har jeg op til 180 rejsedage om året, og det harmonerer ikke med et roligt familieliv,” siger han.

Sjældent en vindser

Muligheden for at bytte udvalgmøder og skolelukninger i Hjørring ud med præsidentbesøg og nødhjælp trak dog i nordjyden, og Rugholm håber, at hans rejse kan være til inspiration for andre. Mange har nemlig godt af at komme ud og se, hvor galt det står til i de værste områder, og

hvilken forskel man kan gøre, mener han.

Politisk er det imidlertid sjældent en vindser at sige, at man netop har bidraget med flere hundrede millioner kroner til et land i Afrika. Det forstår Daniel Rugholm godt, for der er jo også udfordringer i Danmark, så det kan være svært at se, hvorfor pengene skal bruges andre steder.

”Men det er alligevel en god idé at sende penge til organisationer som vores. Vi havde flygtningekrisen for nogle år siden på grund af situationen i Syrien. Folk begyndte for alvor at strømme imod Europa, da WFP løb tør for midler og mad i flygtningelejrene omkring Syrien. Lige nu ser vi optræk til de præcis samme problemer mange steder i Afrika,” siger han.

Flygtningekrise på vej

Han beskriver store områder i Afrika, hvor militante islamistiske grupper vinder terræn og hverver medlemmer, fordi de lokker med mad, som de lokale ellers ikke har. Derfor er der massivt brug for nød-

hjælp, understreger Rugholm. Det består som regel i at sende lastbiler eller helikoptere ind i de mest hærgede områder med rationer af mel, ris og madolie til de lokale.

Men det handler ikke kun om at hjælpe mennesker i nød – også om at beskytte Danmark. Det skal man huske, når lande i Vesten sender penge til Afrika i stedet for at reparere veje eller sørge for flere pædagoger, pointerer han.

For hvis man kan udradere sult i verdens fattigste lande, så kan man mange steder undgå konflikt og store migrantstrømme, lyder konklusionen fra Rugholm. Men netop væbnet konflikt og store migrantstrømme lur forude, advarer han.

”Vi risikerer at se en flygtningekrise, der er 20 gange større end den i 2015, hvis ikke Vesten handler nu. Derfor er der brug for, at Europas syn på nødhjælp ændres og bliver prioriteret som en del af den nationale sikkerhed. Nobelprisen har heldigvis givet problemet et større fokus, men der skal mere til. Ellers bider det os selv bagi,” slår han fast.

Det har aldrig været en dum idé at blive klogere.

Derfor skal vi investere i forskning, uddannelse og nye ideer. Især i krisetider hvor Danmark og danske virksomheder har brug for at opbygge viden og udvikle nye produkter for at skabe ny vækst og nye job.

Læs mere i DI's 2030-plan på
di.dk/2030

Dansk Industri

BLIV KLAR

til kommunalvalg:

www.kampagnemotor.dk

Her kan du lave dine egne valgplakater og tryksager med din egen tekst og billede.

Kampagnemotor er allerede opdateret til KV21, så du er sikker på, at designlinjen i dine tryksager er helt opdateret.

Vi lægger løbende nye produkter på siden.

4 mm kanalplade
– kendt fra KV17/FV19 **17,95,-** pr. stk.

FRA KUN

Kommune

Mat materiale,
der ikke skinner
i projektørlys **KUN 445,-** pr. stk.

Region

For dig og for >Bynavn< **KUN 0,89,-** pr. stk.

Strips på lager til omgående levering

Du kan også lave personlige: Flyers
Brochurer – Postkort – Visitkort
Annoncer – Udendørsbannere
Logovand – Klistermærker
Og meget mere...

Stem **KONSERVATIVT**

For dig og for >Bynavn<

Alle priser er **ekskl. moms** og leveringsomkostninger.

Har vi din e-mail?

Meget af vores information sendes ud via e-mail. Hvis ikke du vil gå glip af vigtige nyheder og invitationer, vil vi derfor gerne sikre os, at vi har din e-mailadresse. Du kan sende den til medlem@konservative.dk.

KONSERVATIVE

R
Y
D
S
O
R
D

Hvis du indsender det rigtige ord på den markerede linje, deltager du i konkurrencen om den konservative jubilæumsbog 'En sikker borgerlig stemme' af Lars Christensen. Derudover trækkes der to vindere til at modtage lakrids fra Bagsværd Lakrids, som har vundet The Liquorice Award 2020.

Dit svar skal enten indsendes til Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K eller ph@konservative.dk. Husk at skrive dine kontaktoplysninger.

Svaret på sidste krydsord var:
ASYLSØGERBANDER

Vi sender en bog til Sonja fra Vallensbæk og lakrids til Bent fra Aars og Inge fra Silkeborg.

2x

1x

Fra livet før corona: Jannik Kåre Jonatan Spang på Folkemødet 2018: Er problemet ikke, at der er tillid til systemer, men ikke til mennesker?

avis		Jan Jørgensen	atom-anlæg	Anders Johansson på Folkemødet 2018: I stedet for at offentligt ansatte må bruge deres tid på at udfylde tjeklister, er der brug for _____, og at de udnytter deres faglighed.	
hville					
fred					
enkelt					
retfærdigt					
sport					
tone					
viden					
redskabet					
gruppe					
farve					
blomst					
pine					
duelige					

Det Konservative Folkeparti

SÅ BLEV BORGEN OGSÅ RAMT AF CORONA

Kære læser

Nogle vil sikkert sige, at det kun var et spørgsmål om tid, før epidemien sneg sig ind bag Christiansborgs tykke mure. Efter så lang tid med corona på den politiske dagsorden skulle det ske, at politikerne fik prøvet epidemien på egen krop. Den konservative folketingsgruppe blev desværre hårdt ramt. Først Niels Flemming Hansen, så Egil Hulgaard og til sidst Søren Pape. Kontorerne blev straks afspærret med tykke rød-hvide bånd, folk blev sendt hjem, og så var vi tilbage til de rent digitale gruppemøder.

Når sygdommen rammer, så rykker vi tættere sammen - på afstand. Og endnu en gang må jeg rose vores sammenhold i folketingsgruppen. Når folk lægger sig syge, så træder andre til. Da alle nu pludselig skulle arbejde så meget hjemmefra som muligt, blev kun én politiker sendt ned i folketingssalen til at behandle alle dagens sager. Det blev lange maratondage med lovbehandling fra morgen til aften, hvor bl.a. Mona Juul, Birgitte Bergman og Marcus Knuth skulle behandle alle politiske sager - også områder, som ligger langt fra deres egne ordførerskaber. Man kan vel kalde det politik i fuld pensum. Og det klarede vores dygtige folketingsmedlemmer til ug og slange.

Folketingsgruppen blev igen testet, da der gik mink i den. For hvad skulle man tro - og hvordan skulle man forholde sig til regeringens

voldsomme angreb på hele minkbranchen? Vores sundhedsordfører og nordjyske folketingsmedlem, Per Larsen, kastede sig hurtigt ind i debatten. Og selvom regeringen ønskede, at vi skulle lovgive med pistolen for panden, uden at vi kendte til vidensgrundlaget bag, så har vi kæmpet for Nordjylland og minkavlerne hele vejen igennem.

Ja, alt er ikke, som det plejer i dansk politik. 2020 vil stå tilbage som et mærkeligt år for os alle, uanset hvem man er. Vejen tilbage til vores normale liv bliver lang og hård. Det kommer til at tage tid, og det kommer til at kræve politiske reformer, før vi får Danmark tilbage på sporet. Folketingsgruppen har i efteråret vist noget af vejen med sit finanslovsforslag for 2021, som man kan læse om her i bladet. Vi har sat kursen for et rigere og mere bæredygtigt Danmark. Tak til alle jer, som støtter den retning.

De bedste hilsner
Mai Mercado

